

מות אהרון הכהן

הדבר ממש ביחס לאחנון, ומכאן למדנו בכ"מ
דכתיב "אל משה ולא אהרן", וכיודע בתורת הנים
ובספריו שלא היה אלא למשה... וכתיב "על הגבול",
בא הכתוב למדנו שלא נCKER אהרן באדמות אדים כי
אם על הגבול, והיה הפקר, וידוע בפרק יש נוחלין דר'
קקי"ב א' שגנאי לצדיק שיהא נCKER באדמה שאינה של:

6. מלבי"ם במדבר פרק כ

(כט) והנה היה לו לומר "ויקברו אוטו שם", שבע"כ הזכיר הקבורה ביהود, וע"כ נראה שאחרן לא נCKER כלל בהר ההר, דזה מקרה מלא בפרשנות עקב (י' ו' ז'): "ובני ישראל נסעו מבארות בני יען מוסריה שם מות אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו שם נסעו הגדגדה ומון הגדגדה יטבתה ארץ נחלים מים", ופרש"י של אחריך מיתת אהרן יראו מלחמת מלך ער, וחזרו לאחרוריהם שמוונה מסעות עד מוסריה, ושם עשו אבל כבד על מיתתו של אהרן שגרם להם זאת, ונודה להם באלמו מות שם. וזה דוחק מבואר שהכתוב יאמר "שם מת אהרן ויקבר שם", על שנזמה להם כך. וע"כ נראה, שאחר שעלו העדה ההר וראו כי גוע אהרן - לא קברווהו תכף, כי רצוי להسفידו תקופה בפניו כהלה, ע"כ לא נזכר הקבורה בהר ההר כי לא נCKER שם, ובתווך כך התחיל הכנעני להלחם בס וחוירו שמוונה מסעות לאחרור, שמן הר ההר עד יען ומשם למוסריה הם שמוונה מסעות, ולכך את מותו של אהרן עמהם באשר יראו שהכנענים יתעללו בו והביאוו למוסריה שם קברוהו, ומשם חזרו אל הר ההר ונלחמו בכנעני ייחרימו את עריםם, א"כ מ"ש "שם מת אהרן ויקבר שם" אמר בן מצד הקבורה ...

לומוד בבל מסכת תענית דף ט עמוד א

רבי יוסי ברבי יהודה אומר: שלשה פרנסים טועים
עמדו לישראל, אלו הן: משה, ואהרן, ומרים. ושלש
מתנות טובות ניתנו על ידם, ואלו הן: באר, ענן, ומן.
באר - בזכות מרים, ענן - בזכות אהרן, מן -
בזכות משה. מטה מרים - נסתלק הבהיר, שנאמר:
"ויתמת שם מרים", וכתיב בתורה "ולא היה מים
לעלדה", וחזרה בזכות שניהן. מת אהרן - נסתלקו עני
ובבוד, שנאמר: "וישמעו הבנוני מלך ערד" - מה שמצווה
שמעו? שמע שמת אהרן ונסתלקו עני כבוד, וכסבירו
יתינה לו רשות להלחם בישראל. והיינו דכתיב: "ויראו
כל העדה כי גוע אהרן". אמר רבי אבהו: אל תקרי
"ויראו" אלא "וירראו".

8. מי שלוח חלק בפרשת חקת

...ואחרון שהיה איש חסד ומדתו היא לאחוב שלום
ומזה נדחה רציחה מישראל, כי מדתו מדת החסד
והשלום מתנגד לרציחה ולא הבין מציאות רציחה
בעולם, לכן היה קבורתו על גבול ארץ אדום, שמדת
אדום היא רציחה, כמו שכותב: "על חרך תחיה" ...
לכן היה קבורת אהרן על גבול ארץ אדום, כי מאוד
עטמו מחשבות שם יתברך.

9. משך חכמה במדבר פרק כ

(כט) ויבכו את אהרן וכיו' כל בית ישראל - פירוש
 הכתוב מספר לנו בזה שלא היה כל הארבעים שנדרוץ נפש בשוגג, שהיה נגלה למחנה לוויה והוא נפרד מביתו ומשפחתו, שאם היה, לא חזרו בmittat אהרן - מות הכהן הגדול (להלן לה, כה) - והוא להם לשמות.

10. משנה מסכת אבות פרק א משנה יב

הכל אומר: הוּא מַתְלִימֵדָיו שֶׁל אַהֲרֹן - אֶחָד שָׁלוֹם
רוֹדוֹף שָׁלוֹם, אֶחָד הַבָּרוּאָת וּמִקְרָבָן לְתוֹרָה:

במדבר פרק כ.

- (כב) וַיָּקֹשׁוּ מִקְדֶּשׁ וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הַעֲדָה הַר הַכֶּר :
- (כא) וַיֹּאמֶר ח' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן בְּהַר הַכֶּר עַל גְּבוּל אֶרְץ אֶזְזָם לְאָמֹר :
- (כד) יָאָסֹף אַהֲרֹן אֶל עַמְּפִיו כִּי لَا יָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִגְתַּתִּי לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מִרְיִתָּם אֶת פַּי לְמַיִּם מִרְיבָּה :
- (כה) קָח אֶת אַהֲרֹן וְאֶת אֱלֹעֵזֶר בֶּן־נוּ וְהַעֲלֵל אֶתְּנָתָם הַר הַכֶּר :
- (כו) וַיַּפְשַׁט אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגִדיוֹ וַיַּלְבְּשֵׁם אֶת אֱלֹעֵזֶר בֶּן־נוּ וְאַהֲרֹן יָאָסֹף וְמַתֵּשׁ :
- (כז) וַיַּעֲשֶׂה מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' וַיַּעֲלֹל אֶל הַר הַכֶּר לְעִינֵי כָּל הַעֲדָה :
- (כח) וַיַּפְשַׁט מֹשֶׁה אֶת אַהֲרֹן אֶת בְּגִדיוֹ וַיַּלְבְּשֵׁם אֶתְּנָתָם אֶל אֱלֹעֵזֶר בֶּן־נוּ וַיִּמְתַּא אַהֲרֹן שֵׁם בֶּרֶאשׁ הַכֶּר וַיַּדַּר מֹשֶׁה אֶל אֱלֹעֵזֶר מִן הַכֶּר :
- (כט) וַיַּרְא אֶל הַעֲדָה כִּי גָּנָע אַהֲרֹן וַיַּכְפֵּן אֶת אַהֲרֹן שְׁלָשִׁים יוֹם כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל : ס

במדבר פרק לג.

בָּהָר וַיְסַע מִקְדֵּשׁ וַיְחַנֵּן בָּהָר הַהָר בְּקָצָה אֶרֶץ אֲדוֹם :
 וַיַּעֲלֵ אַהֲרֹן הַלְּהֹן אֶל הַר הַהָר עַל פִּי ה' וַיִּמְתֵּ שֶׁם
 בְּשִׁנְתַּחַרְבָּים לְצַאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִאֶרֶץ מִצְרָיִם בְּחַדְשָׁ
 חַמִּישִׁי בְּאַחֲד לְחַדְשָׁ :
 וְאַהֲרֹן בָּוּ שֶׁלַשׁ וּשְׁוֹרִים וּמִאת שָׁנָה בְּמֹתוֹ בָּהָר
 תַּחַר : ס

שולחן ערוך אורח חיים סימן תקפ

סעיף א - אלו הימים שאירעו בהם צרות לאבותינו רראי להתענות בהם, ואעפ"י שמקצתם בראש חדש יש מי שאמור שייתענו בו... **סעיף ב** - באחד בניסן מתו בני אהרן, בעשרה ב' מטה מרימים ונסלך הנאר... באחד נצבר מות אביו ברבונו

רשותי במדבר פרק ב

כב) כל העדה - כולם שלמים ועומדים להכנס לארץ, ^{בבב' ?}
 שלא היה בהן אחד מאותם שנגזרה גזירה עליהם, ^{בב' ?}
 שכבר כלו מתי מדבר, ואלו מאותן שכתוב בהן (דברים ^{בבב' ?} ^{בבב' ?} ^{בבב' ?})
 כתובותם קטן על גבי תפוח גדול. ואעפ"י שהען הולך ^{בבב' ?} ^{בבב' ?} ^{בבב' ?}
 פפנייהם ומשווה את החריט, שלשה נשאו ביהן - הר
 ציני לתורה, והר החר לקבורת אהרן, והר נבו לקבורות
 מעשה: (כג) על גבול ארץ אדום - מגיד שמןינו שנתחברו
 כאן לתקירב לעשו הרשע, נפרצו מעשייהם וחסרו
 מהתוקף, וזה מוכיח כי לא היה מושג עליון בדורותיהם.

הצדיק הזה, וכן הנביה אומר ליהושפט (ד"ה ב', כ, ז) בבחתחרך עם אחיזתו פרץ ה' את מעשיך": (כח) קח את אהרון - בדבורי נחומיים. אמרו לו: 'אשריך שתראה מתרך נתון לבنك, מה שאין אני זכאי לכך': (כט) את מגadio - את בגדי כהונה גדולה הלבישחו והפשיטם עליינו לתהום על בנו בפניו. אמר לו: 'הכנס למערה', ונכנס. ראה מטה מוצעת ונור דלוק. אמר לו: 'עליה מטטה', ועלה. פשוט ידיך', ופשט. 'קמוץ פיך', וקמצ. עצום עיניך', ועצם. מיד חמד משה לאוותה מיתה, וזהו שנאמר לו (דברים לב, נ): "כאשר מת אהרן אחיך" - יייתה שנטאותה לה: (כז) ויעש משה -Auf"י שהדבר קשה לו לא עכב: (כט) ויראו כל העדה וגוי - כשהראו שעשה ואלעזר יזרדים ואחרון לא ירד, אמרו: 'היכן הוא וחזרן?' אמר להם: 'מת'. אמרו לו: 'אפשר מי שעמד נגנד המלאך ועצר את המגפה ישלווט בו מלאך המתות?!!' ייד בקש משה רחמים והראוהו מלאכי השורט להם וווטל במטה, רוא והאמינו: כל בית ישראל - האנשים הנשים, לפי שהייה אהרן רודף שלום ומיטיל אהבה בין עלי מריבח ובין איש לאשתו:

. העמק דבר במדבר פרק ב

בג) ואל אהרון - כאן מבואר שלא היה הדברו לאהרן, והרי אומר "קח את אהרן", אלא הפירוש שהוא